

1993. évi LV. törvény

a magyar állampolgárságról

Az Országgyűlés a magyar állampolgárság erkölcsi súlyának megőrzése és az állampolgárok Magyar Köztársasághoz való kötődésének erősítése érdekében, a magyar állampolgársági jog hagyományait és a nemzetközi szerződések előírásait figyelembe véve, a magyar állampolgárság keletkezésének, megszerzésének és megszűnésének szabályairól a következő törvényt alkotja:

Alapelvek

1. § (1) A magyar állampolgárok között az állampolgárság keletkezésének, illetőleg megszerzésének jogcíme alapján különbséget tenni nem lehet.

(2) Senkit nem lehet állampolgárságától, illetve állampolgársága megváltoztatásának jogától önkényesen megfosztani.

(3) E törvény

- a személy akaratszabadságának tiszteletben tartása mellett elősegíti a család állampolgárságának egységét;
- elősegíti a hontalanság eseteinek csökkentését;
- biztosítja a személyes adatok védelmét.

(4) A törvénynek nincs visszaható hatálya. A magyar állampolgárságra azok a jogszabályok az irányadók, amelyek az állampolgárságra ható tények vagy események bekövetkezésekor hatályban voltak.

A magyar állampolgárok

2. § (1) Magyar állampolgár az, aki e törvény hatálybalépésekor magyar állampolgár, továbbá az, aki e törvény erejénél fogva magyar állampolgárrá válik, vagy e törvény alapján magyar állampolgárságot szerez, amíg állampolgársága nem szűnik meg.

(2) Azt a magyar állampolgárt, aki egyidejűleg más államnak is állampolgára - ha törvény másként nem rendelkezik -, a magyar jog alkalmazása szempontjából magyar állampolgárnak kell tekinteni.

A magyar állampolgárság keletkezése

3. § (1) Születésénél fogva, leszármazással magyar állampolgárrá válik a magyar állampolgár gyermeke.

(2) A nem magyar állampolgár szülő gyermekének magyar állampolgársága a születés napjára visszaható hatállyal keletkezik, ha másik szülője - teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat, utólagos házasságkötés, továbbá az apaság vagy az anyaság bírói megállapítása alapján - magyar állampolgár.

(3) Ellenkező bizonyításig magyar állampolgárnak kell tekinteni:

- a) a Magyarországon lakóhellyel rendelkező hontalan szülők Magyarországon született gyermekét;
- b) az ismeretlen szülőktől származó, Magyarországon talált gyermeket.

A magyar állampolgárság megszerzése

Honosítás

4. § (1) Kérelmére honosítható a nem magyar állampolgár, ha:

- a) a kérelem előterjesztését megelőző nyolc éven át folyamatosan Magyarországon lakott;
- b) a magyar jog szerint büntetlen előéletű és a kérelem elbírálásakor ellene magyar bíróság előtt büntetőeljárás nincs folyamatban;
- c) megélhetése és lakóhelye Magyarországon biztosított;
- d) honosítása a Magyar Köztársaság közbiztonságát és nemzetbiztonságát nem sérti;
- e) igazolja, hogy alkotmányos alapismeretekből magyar nyelven eredményes vizsgát tett, vagy ez alól a törvény alapján mentesül.

(2) Kedvezményesen honosítható az a nem magyar állampolgár, aki a kérelme előterjesztését megelőzően legalább három évig folyamatosan Magyarországon lakott, és az (1) bekezdés b)-e) pontjában meghatározott feltételek fennállnak, ha

a) magyar állampolgárral legalább három éve érvényes házasságban él, vagy házassága a házastárs halálával szűnt meg;

b) kiskorú gyermeke magyar állampolgár;

c) magyar állampolgár fogadta örökbe, vagy

d) magyar hatóság menekültként elismerte.

(3) Az (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén - kérelmére - kedvezményesen honosítható az a nem magyar állampolgár, akinek felmenője magyar állampolgár volt vagy valószínűsíti magyarországi származását, és magyar nyelvtudását igazolja.

(4) Kedvezményesen honosítható az a nem magyar állampolgár, akinek a kérelem benyújtását megelőzően legalább öt éven át folyamatosan Magyarországon volt a lakóhelye, és az (1) bekezdés b)-e) pontjaiban meghatározott feltételek fennállnak, ha

a) az ország területén született;

b) kiskorúsága idején létesített magyarországi lakóhelyet;

c) hontalan.

(5) Az (1)-(2) és (4) bekezdésekben meghatározott időtartamú, folyamatos magyarországi lakóhelytől kiskorú tekintetében el lehet tekinteni, ha honosítását a szülőjével együtt kéri, vagy szülője a magyar állampolgárságot megszerezte.

(6) A magyar állampolgár által örökbefogadott kiskorú gyermek lakóhelyétől függetlenül honosítható.

(7) A köztársasági elnök a folyamatos magyarországi lakóhely tekintetében az (1)-(2) és (4) bekezdésekben meghatározott időtartam, valamint az (1) bekezdés c) és e) pontjában meghatározott feltétel alól - az állampolgársági ügyekért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) javaslatára - felmentést adhat, ha a kérelmező honosításához a Magyar Köztársaságnak fontos érdeke fűződik.

(8) A magyar nyelvtudás igazolásától el lehet tekinteni cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személyek esetében.

Alkotmányos alapismeretek vizsga

 4/A. § (1) A 4. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott vizsgát a kérelmező a közigazgatási hivatal által kijelölt vizsgabizottság előtt teszi le.

(2) Nem köteles vizsgát tenni:

a) a cselekvőképtelen és a korlátozottan cselekvőképes személy;

b) aki magyar tannyelvű nevelési-oktatási vagy felsőoktatási intézményben végzettséget szerzett;

c) aki a kérelem benyújtásakor 65. életévét betöltötte;

d) aki igazolja, hogy egészségi állapotának tartós és visszafordíthatatlan romlása miatt képtelen a vizsga letételére.

Visszahonosítás

5. § Kérelmére visszahonosítható a 4. § (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén az a személy, akinek magyar állampolgársága megszűnt, és magyar nyelvtudását igazolja.

Nyilatkozat

5/A. § (1) A Magyar Köztársaság Elnökehez címzett írásbeli nyilatkozatával - a nyilatkozattétel napjától - megszerzi a magyar állampolgárságot az a személy:

a) akit a külföldön tartózkodó egyes személyeknek magyar állampolgárságuktól való megfosztásáról szóló 1947. évi X. törvény és az 1948. évi XXVI. törvény, a magyar állampolgárságról szóló 1948. évi LX. törvény, illetve az állampolgárságról szóló 1957. évi V. törvény alapján a magyar állampolgárságától megfosztottak, továbbá az, aki a Magyar Köztársaság Kormányának 7970/1946. ME rendelete, a 10.515/1947. Korm. rendelet, a 12.200/1947. Korm. rendelet alapján veszítette el magyar állampolgárságát, valamint az, akinek magyar állampolgársága 1947. szeptember 15. és 1990. május 2. napja között elbocsátással szűnt meg;

b) aki az ország területén született és születésével nem szerezte meg szülei külföldi állampolgárságát a szülők állampolgárságára irányadó külföldi jog alapján, feltéve, hogy a születése napján magyarországi lakóhellyel rendelkezett és a nyilatkozat megtételét közvetlenül megelőzően legalább öt éve az ország területén lakik. A nyilatkozatot az érintett tizenkilencedik életévének betöltéséig teheti meg;

c) aki magyar állampolgár anyától és külföldi állampolgár apától 1957. október 1-je előtt született, és születésével nem vált magyar állampolgárrá.

(2) A nyilatkozat elfogadása esetén a miniszter bizonyítványban igazolja az állampolgárság megszerzését.

(3) A miniszter határozatban állapítja meg, ha a nyilatkozat elfogadásának feltételei hiányoznak, beleértve a 13-15. §-okban a kérelem benyújtására előírtakat. A határozat felülvizsgálata a Fővárosi Bíróságtól kérhető.

Hatásköri szabályok, eskü és fogadalom

6. § (1) A magyar állampolgárság honosítással, illetőleg visszahonosítással történő megszerzésére irányuló kérelemről - a miniszter előterjesztése alapján - a köztársasági elnök dönt.

(2) A magyar állampolgárság megszerzéséről a köztársasági elnök honosítási, illetőleg visszahonosítási okiratot (a továbbiakban: honosítási okirat) ad ki.

7. § (1) A honosított, illetőleg a visszahonosított (a továbbiakban együtt: honosított) személy választása szerint állampolgársági esküt vagy fogadalmat tesz. Az esküt vagy a fogadalmat a honosított a lakóhelye szerint illetékes polgármester előtt, illetve a 4. § (3), (6) és (7) bekezdésének, illetve az 5. § hatálya alá tartozó honosított választása szerint a polgármester vagy a magyar külképviselet vezetője előtt teszi le. A cselekvőképtelen személy nevében az esküt vagy fogadalmat a törvényes képviselője teszi le.

(2) A honosított a magyar állampolgárságot az eskü vagy fogadalom letételének napján szerzi meg. Az eskütétel, illetve fogadalomtétel tényét és napját a honosítási okiraton fel kell tüntetni.

(3) Ha a honosított az eskü vagy fogadalom letétele előtt meghalt, vagy olyan állapotba került, amely megakadályozza az eskü vagy fogadalom letételében, a magyar állampolgárságot a honosítási okirat kiállításának napján szerzi meg.

(4) Az állampolgársági eskü szövege:

„Én, esküszöm, hogy Magyarországot hazámnak tekintem. A Magyar Köztársaságnak hű állampolgára leszek, Alkotmányát és törvényeit tiszteletben tartom és megtartom. Hazámat erőmhöz mérten megvédem, képességeimnek megfelelően szolgálom. Isten engem úgy segéljen.”

Az állampolgársági fogadalom szövege:

„Én, fogadom, hogy Magyarországot hazámnak tekintem. A Magyar Köztársaságnak hű állampolgára leszek, Alkotmányát és törvényeit tiszteletben tartom és megtartom. Hazámat erőmhöz mérten megvédem, képességeimnek megfelelően szolgálom.”

(5) Az állampolgársági eskü és az állampolgársági fogadalom egyenértékű.

A magyar állampolgárság megszűnése

Lemondás

8. § (1) A külföldön lakó magyar állampolgár - a köztársasági elnökhöz címzett nyilatkozatában - lemondhat a magyar állampolgárságáról, ha

a) külföldi állampolgársággal is rendelkezik vagy annak megszerzését valószínűsíteni tudja.

b)-c)

(2) Ha az (1) bekezdésben megállapított feltételek fennállnak, a miniszter javaslatot tesz a köztársasági elnöknek a lemondás elfogadására. A magyar állampolgárság lemondással való megszűnéséről a köztársasági elnök okiratot ad ki. A magyar állampolgárság az okirat kiállítása napján szűnik meg.

(3) A miniszter határozatban állapítja meg, ha a lemondás elfogadásának feltételei hiányoznak. A határozat felülvizsgálata a Fővárosi Bíróságtól kérhető.

(4) A lemondás elfogadásától számított egy éven belül kérheti a köztársasági elnöktől magyar állampolgárságának visszaállítását az, aki nem szerzett külföldi állampolgárságot.

A magyar állampolgárság visszavonása

9. § (1) A magyar állampolgárság visszavonható attól a személytől, aki magyar állampolgárságát a jogszabályok megszegésével, így különösen valótlan adatok közlésével, illetve adatok vagy tények elhallgatásával a hatóságot félrevezetve szerezte meg. Nincs helye a visszavonásnak a magyar állampolgárság megszerzésétől számított tíz év elteltével.

(2) Az állampolgárság visszavonására okot adó tény fennállását a miniszter határozattal állapítja meg. A határozat felülvizsgálata a Fővárosi Bíróságtól kérhető.

(3) A magyar állampolgárság visszavonással történő megszüntetéséről - a miniszter előterjesztése alapján - a köztársasági elnök dönt.

(4) A magyar állampolgárság visszavonásáról szóló határozatot a Magyar Közlönyben közzé kell tenni. A magyar állampolgárság a határozat közzététele napján szűnik meg.

A magyar állampolgárság igazolása

10. § A magyar állampolgárság érvényes személyi igazolvánnyal, érvényes magyar útlevéllel vagy állampolgársági bizonyítvánnyal igazolható.

11. § (1) A miniszter az érintett kérelmére állampolgársági bizonyítványban igazolja a magyar állampolgárság fennállását, megszűnését, illetőleg azt, hogy a bizonyítványban megjelölt személy nem magyar állampolgár.

(2) Az állampolgársági bizonyítvány a kiállításától számított egy évig érvényes.

(3) Az állampolgársági bizonyítvány tartalmazza:

- a) az eljáró hatóság megnevezését, az ügy számát,
- b) a kérelmező nevét, születési helyét és idejét,
- c) a ténymegállapítást,
- d) a ténymegállapítás alapjául szolgáló jogszabály megjelölését,
- e) a döntéshozatal helyét, idejét, a kiadmányozó nevét, hivatali beosztását és a hatóság bélyegzőlenyomatát,
- f) az állampolgársági bizonyítvány érvényességi idejét.

(4) Az állampolgársági bizonyítvány, továbbá az állampolgársági bizonyítvány kiadása iránti kérelmet elutasító határozat felülvizsgálata a Fővárosi Bíróságtól kérhető.

(5) Az állampolgársági bizonyítvány kiadására irányuló eljárásban újrafelvételi, illetve méltányossági kérelem nem nyújtható be.

12. § Az igazságszolgáltatási, a bűnüldöző, az idegenrendészeti, a nemzetbiztonsági, a katonai igazgatási szervek, a jegyző (főjegyző), a közjegyző, valamint a konzuli és külföldi hatóság, továbbá más hatóság, illetőleg állami szerv megkeresésére a miniszter megállapítja az ügyfél magyar állampolgárságának fennállását, megszűnését vagy azt, hogy az ügyfél nem magyar állampolgár.

Az állampolgársági eljárás

13. § (1) Az állampolgárság megszerzésére irányuló nyilatkozatot és kérelmet, továbbá az állampolgárságról lemondó nyilatkozatot, valamint az állampolgársági bizonyítvány kiadása iránti kérelmet (a továbbiakban együtt: állampolgársági kérelem)

- a) a települési - fővárosban a kerületi - önkormányzat polgármesteri hivatala anyakönyvvezetőjéhez,
- b) a külön jogszabályban meghatározott körzetközponti jegyző székhelyén működő anyakönyvvezetőhöz,
- c) a magyar konzuli tisztviselőhöz, illetve
- d) a Kormány által kijelölt, az állampolgársági ügyintézésért felelős szervez

lehet benyújtani.

(2) Az állampolgársági kérelmet jogszabályban meghatározott adattartalommal, továbbá - az állampolgársági bizonyítvány kiadása iránti kérelem kivételével - magyar nyelven kell benyújtani. A kérelmet saját kezűleg alá kell írni. A kérelem benyújtásakor a kérelmező személyazonosságát ellenőrizni, továbbá a kérelem adatait a csatolt okmányok adataival egyeztetni kell.

(3) Más személy állampolgárságának igazolására irányuló bizonyítvány iránti kérelmet benyújthat az, aki erre vonatkozó jogos érdekét igazolja.

(4) Az állampolgársági kérelmet az anyakönyvvezető öt napon belül, a konzul az átvételtől számított első diplomáciai postával köteles felterjeszteni a miniszterhez.

14. § (1) Az állampolgársági kérelemnek tartalmaznia kell az érintett

- a) születési családi és utónevét, házassági nevét (a továbbiakban együtt: név), születési helyét és idejét, anyja nevét,
- b) jelenlegi és korábbi házasságkötésének helyét és idejét, a házastárs(ak) nevét, születési helyét és idejét, a házastárs anyja nevét,
- c) felmenői nevét, születési helyét és idejét, a felmenők házasságkötésének helyét és idejét,
- d) lakcímét, valamint
- e) az állampolgárságára, külföldre távozásának időpontjára vonatkozó adatokat.

(2) A 12. § szerinti megkeresésnek tartalmaznia kell az (1) bekezdés a) pontjában foglalt adatokat, továbbá mindazokat az adatokat, amelyek az (1) bekezdésben meghatározott adatkörből rendelkezésre állnak.

(3) Az állampolgársági kérelemhez a kérelmezőnek mellékelnie kell születési anyakönyvi kivonatát és a családi állapotát igazoló okiratokat, továbbá a kérelem elbírálásához e törvény 4-5., 8. és 11. §-ában meghatározott feltételek fennállását igazoló, külön jogszabályban meghatározott okiratokat.

(4) Ha az (1) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott adatot magyar anyakönyv tartalmazza, és a kérelmező az adatot igazoló okirattal nem rendelkezik, kérelmére a miniszter gondoskodik az okirat beszerzéséről. Ha a kérelem elbírálásához olyan adat szükséges, amely más magyar hatóság nyilvántartásából vagy irataiból ismerhető meg, ezek beszerzésére a miniszter intézkedik.

(5) Nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése vagy viszonyossági gyakorlat hiányában az idegen nyelvű okiratot

- a) hiteles magyar nyelvű fordítással, és
- b) ha ennek elháríthatatlan akadály nincs, diplomáciai felülhitelesítéssel

ellátva kell az állampolgársági kérelemhez csatolni.

(6) Ha az állampolgársági kérelem hiányos, vagy az elbíráláshoz szükséges okiratokat a kérelmező - a (4) bekezdésben foglalt kivétellel - nem csatolta, a miniszter a hiány pótlására határidő tűzésével és a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett a kérelmezőt felhívhatja. Okirat hiánya esetén a beszerzéséhez szükséges időtartam figyelembevételével megállapított határidőt kell kitűzni. Az

állampolgársági bizonyítvány kiadása iránti kérelem esetén a hiánypótlási felhívás kibocsátásának határideje a kérelem beérkezésétől számított tizenöt nap.

15. § (1) Az állampolgársági kérelmet a cselekvőképes kérelmező személyesen, a korlátozottan cselekvőképes, illetőleg a cselekvőképtelen személy nevében a törvényes képviselője terjesztheti elő.

(2) A honosítási és visszahonosítási kérelem, valamint a lemondási nyilatkozat benyújtásakor a korlátozottan cselekvőképes személyt is meg kell hallgatni.

(3) Kiskorú személy magyar állampolgárságról való lemondásához - ha elháríthatatlan akadály nincs - mindkét szülő hozzájáruló nyilatkozatát mellékelni kell.

(4) Házastársak, illetve szülő együttélő kiskorú vagy cselekvőképtelen nagykorú gyermekével közös honosítási, visszahonosítási kérelmet, illetőleg a magyar állampolgárságról lemondó nyilatkozatot terjeszthet elő.

16. § (1) A honosítási okiratot a miniszter a kiállításától számított 15 napon belül megküldi a kérelmező lakóhelye szerint illetékes polgármesternek, a 4. § (3), (6) és (7) bekezdése, illetve az 5. § alapján honosított esetében a kérelmező választása szerint a polgármesternek vagy diplomáciai futár útján a magyar konzuli tisztviselőnek.

(2) A polgármester vagy a konzuli tisztviselő az okirat megérkezését követő 15 napon belül értesíti a kérelmezőt az állampolgársági eskü vagy fogadalom letételének időpontjáról és helyéről.

(3) Az állampolgársági esküt vagy fogadalmat a letételére szóló felhívás kézbesítésétől számított két hónapon belül kell letenni. A határidőt a miniszter kérelemre meghosszabbíthatja.

(4) Ha az állampolgársági eskü vagy fogadalom letételére a felhívás kézbesítésétől számított egy éven belül, a kérelmező hibájából nem kerül sor, a honosítási, visszahonosítási határozat hatályát veszti.

17. § (1) A miniszter egy éven belül adja ki az 5/A. § (2) bekezdésében meghatározott bizonyítványt, vagy hozza meg az 5/A. § (3) bekezdése szerinti határozatot.

(2) A miniszter a 6. § (1) bekezdésében foglalt előterjesztést a kérelemnek, az állampolgársági ügyintézésért felelős szervhez történő beérkezésétől számított három hónapon belül nyújtja be a köztársasági elnöknek. A miniszter három hónapon belül tesz javaslatot a köztársasági elnöknek a lemondás elfogadására, vagy hozza meg a 8. § (3) bekezdése szerinti határozatot.

(3) Az állampolgársági bizonyítvány kiadása iránti kérelemnek, valamint a 12. § szerinti megkeresésnek a miniszter három hónapon belül tesz eleget.

(4) Az (1)-(3) bekezdésben megállapított határidő a nyilatkozatnak, a kérelemnek, illetve a megkeresésnek a miniszterhez érkezése napján kezdődik, amely indokolt esetben egy ízben három hónappal meghosszabbítható.

(5) Az (1)-(3) bekezdésben megállapított határidőkbe nem számít be

a) a hiánypótlásra felhívástól annak teljesítéséig terjedő idő;

b) az eljárás felfüggesztésének időtartama;

c) a 19. § (3) bekezdés d) pontjában előírt véleményezés időtartama;

d) az állampolgárságot érintő adat vagy okirat beszerzése érdekében más hatósághoz vagy állami szervhez intézett megkereséstől a válasz megérkezéséig terjedő idő.

(6) A honosítási és visszahonosítási kérelmet, valamint a lemondási nyilatkozatot a köztársasági elnök döntéséig, az állampolgársági bizonyítvány iránti kérelmet a bizonyítvány kiadásáig a kérelmező visszavonhatja. Ilyen esetben az eljárást a miniszter megszünteti.

(7) Az állampolgársági eljárásban a kérelmező helyett meghatalmazottja is eljárhat, kivéve, ha e törvény személyes eljárást ír elő. Az állampolgársági ügyben eljáró szerv a képviseleti jogosultságot megvizsgálhatja és visszautasítja az olyan meghatalmazott eljárását, aki az ügyben a képviselet ellátására nem alkalmas, vagy aki a jogosultságát nem igazolja.

(8) Ha az állampolgársági ügy eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, a miniszter az eljárást felfüggeszti. Ha a más szerv előtti eljárás megindítására a kérelmező jogosult, erre megfelelő határidő kitűzése mellett a miniszter felhívja. Ha a kérelmező a felhívásnak nem tesz eleget, a miniszter az eljárást megszünteti vagy a rendelkezésre álló adatok alapján dönt, illetve tesz előterjesztést a köztársasági elnöknek.

(9) Az állampolgársági bizonyítvány kiadása iránti kérelem esetén a miniszter a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításáról, az eljárás megszüntetéséről és felfüggesztéséről, valamint az eljárási költség viselése tekintetében végzéssel dönt.

Adatvédelem, adatszolgáltatás

18. § Az állampolgársági iratba betekinthez:

a) az ügyben érintett személy, halála után leszármazója, valamint felmenője;

b) az igazságszolgáltatási, a bünyldöző és a nemzetbiztonsági feladatokat ellátó szervek a hatáskörükbe tartozó ügyben, törvényben szabályozott eljárásuk során.

19. § (1) A magyar állampolgárság megszerzésével kapcsolatos adatszolgáltatást - beleértve a 14. § (1) bekezdésében és a 20/A. §-ban meghatározott adatokat is - az állampolgársági eskü vagy fogadalom letételének helye szerint illetékes anyakönyvvezető, illetve a 4. § (3), (6) és (7) bekezdése, illetve az 5. § alapján honosított esetében az állampolgársági eskü vagy fogadalom letételének helye szerint illetékes anyakönyvvezető, a Kormány által kijelölt, az állampolgársági ügyintézésért felelős szerv teljesíti más anyakönyvvezetőnek, a polgárok személyi adatait és lakcímét nyilvántartó hatóságnak, az idegenrendészeti, a menekültügyi hatóságnak, valamint a Központi Statisztikai Hivatalnak.

(2) A magyar állampolgárság megszűnéséről a miniszter értesíti a polgárok személyi adatait és lakcímét nyilvántartó hatóságot, az anyakönyvi hatóságot, az útlevélhatóságot, a Központi Statisztikai Hivalt, továbbá - a potenciális hadköteles és a hadköteles személyek esetében - a Magyar Honvédség központi adatfeldolgozó szervét.

(3) Az állampolgársági eljárás során a miniszter

a) betekinthes az anyakönyvbe, az anyakönyvi alapiratokba, és ezekről másolatot kérhet;

b) adatot kérhet és betekinthes a polgárok személyi adat- és lakcímnnyilvántartásába és a külföldiek nyilvántartásába;

c) adatot kérhet a rendőrségi, a büntetése és a büntetőeljárás alatt állók nyilvántartásából, valamint az ügyészségtől és a bíróságtól;

d) véleményt kérhet a jegyzőtől, a konzultól, a gyámhatóságtól és az idegenrendészeti hatóságoktól, továbbá véleményt kér a rendőrségtől és az illetékes nemzetbiztonsági szolgálattól.

20. § Az állampolgársági iratok nem selejtezhettek, őrzésükről és nyilvántartásukról a miniszter gondoskodik.

Névmódosítás

20/A. § (1) A honosítást kérő külföldi egyidejűleg kérheti

a) hogy saját vagy felmenője egykori magyar születési családi nevét viselhesse;

b) többtagú születési családi nevéből egy vagy több tag, valamint születési és házassági nevéből a nemre utaló végződés vagy névelem elhagyását;

c) utónevének magyar megfelelőjét.

(2) A névmódosítási kérelmet okirattal vagy szakvéleménnyel kell alátámasztani.

(3) A névmódosítás engedélyezéséről a miniszter okiratot ad ki, mely a 7. §-ban szabályozott eskü- vagy fogadalomtétel napján lép hatályba.

(4) A névmódosítást anyakönyvezni kell.

A külföldi helységnév használata

20/B. § (1) A honosítási vagy visszahonosítási eljárás során a külföldi helységnévet - a (2) bekezdésben foglaltak kivételével - az illető országban előírt hivatalos formában kell használni. A hivatalos külföldi helységnév mellett - ha ismert - járulékosan (zárójelben) a magyar elnevezést is fel kell tüntetni, ha a településnek volt hivatalos magyar elnevezése.

(2) A honosítást vagy visszahonosítási kérő külföldi kérelmezheti, hogy amennyiben a külföldi helységnek volt hivatalos magyar elnevezése, az eljárás során kizárólag azt használják.

(3) A külföldi helységnév után - ha az az iratokból megállapítható - a tartomány vagy szövetségi tagállam, valamint minden esetben az ország nevét zárójelben kell feltüntetni.

(4) Az ország nevét az anyakönyvi esemény időpontjában érvényes módon kell bejegyezni.

Záró rendelkezések

21. §

22. § Az e törvény rendelkezései alapján indított perekben - ha e törvény másként nem rendelkezik - a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetét kell alkalmazni.

23. § (1) E törvény alkalmazásában - a lakcímbeljelentés napjától - Magyarországon lakik az a lakóhellyel rendelkező nem magyar állampolgár,

a) aki bevándorolt vagy letelepedett jogállású,

b) akit menekültként elismertek, valamint

c) aki a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározottak szerint a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát Magyarországon gyakorolja, és bejelentési kötelezettségének eleget tett.

(2) E törvény alkalmazása szempontjából külföldön lakik az a személy, akinek Magyarországon nincs bejelentett lakóhelye vagy tartózkodási helye.

24. § (1) E törvény a kihirdetését követő negyedik hónap első napján lép hatályba.

(2)-(3)

(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy megállapítsa:

a) a miniszter e törvényben meghatározott feladatainak részletes szabályait és kijelölje az e törvény 5/A. § (2)-(3) bekezdésében, 8. § (3) bekezdésében, 11. § (1) bekezdésében, 12. §-ában, 14. § (4) és (6) bekezdésében, 16. § (1) és (3) bekezdésében, 17. § (1) és (3)-(4) bekezdésében, (6) bekezdésében, (8) bekezdésében az előterjesztést kivéve és a (9) bekezdésében, a 19. § (2) és (3) bekezdésében, 20. §-ában, továbbá a 20/A. § (3) bekezdésében meghatározott feladatokat a miniszter nevében ellátó központi szervet (állampolgársági ügyekben eljáró szerv);

b) az eskü vagy fogadalom letételével kapcsolatos feladatokat;

c) a jegyzőnek, az anyakönyvvezetőnek és a konzulnak az állampolgársági kérelmek átvételével, az okiratok továbbításával, valamint a hatósági nyilvántartások értesítésével kapcsolatos feladatait;

d) az eljárásban használandó formanyomtatványokat;

e) a 4. § (1) bekezdés e) pontjában előírt vizsga követelményeit, valamint a közigazgatási hivatalnak a vizsgával kapcsolatos feladatait és az eljárás rendjét, a vizsga letétele alóli felmentésre való jogosultság igazolásának szabályait, a vizsga letételét igazoló okmány tartalmát és biztonsági követelményét.
